దేవునిరాజ్యం

ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

దేవునిరాజ్యం

నవల

ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

సలహాదారు
నోముల సత్యనారాయణ

నోముల సాహిత్య సమితి
నల్లగొండ

దేవునిరాజ్యం
ఎలికట్టె శంకర్‌రావు

రచనాకాలం:
2006 (అక్టోబర్11 నుంచి 25)
డిసెంబర్ 2008 చతురలో ప్రచురణ

హక్కులు : ఎన్ఎస్ అరుణ

మొదటి ముద్రణ:
జూలై, 2012

పుస్తకాలకు:
ఎన్ఎస్ అరుణ
206, సాయిటవర్స్
నాగార్జునకాలనీ, నల్లగొండ
9346359268
ఇంకా
ప్రముఖ పుస్తకాల దుకాణాలు

ముద్రణ:
విప్ల కంప్యూటర్ సర్వీసెస్
(డిజైనర్స్ & మల్టీకలర్ ఆఫ్‌సెట్ ప్రింటర్స్)
నల్లకుంట, హైదరాబాద్-500 044
ఫోన్: 040-27677078, 27676910

ధర : రూ. 70

దేవునిరాజ్యం

'ఓ జల్లుకురిసింది. అడ్డేలు మందం పదునయింది. పైన మబ్బులు తారాడు తున్నయ్. ఇయ్యాల్నో రేపో ఇంకో జల్లు పడితె ఇత్తనాలేద్దాం. ఏం వున్నయో ఏం లేవో. ఆ ఇత్తనాల గింజల సంగతి చూడమ్మా'

నారాయణ సద్దరొట్టె మీద చింతకాయ తొక్కేసుకొని తినుకుంట అన్నడు.

గుండుచెంబుతో మంచి నీల్లు పట్టుకొచ్చిన కమలమ్మ భర్త పక్కన పెట్టి ఎదురుంగ కూసుంది.

'నీకు ఎర్కలేని ఇత్తనాలేమున్నవయా? ఓ రొండు మానకలన్ని సద్దలు, నాల్గు మానకలన్ని జొన్నలు. అయ్యితప్ప ఇత్తులేదు ఇంట్లె భూమిలేస్తందుకు. గాగిన్ని గింజలు ఏ ముక్కులకొస్తయ్' కమలమ్మ ఎడమ చేయి ఆడించుకుంట ఆడించుకుంట చెప్పి రొండు చెంపల మీద వేల్లేసుకుంది.

ఇత్తనాల సంగతి నారాయణకు కూడ తెలుసు. ఆయనకు ఎర్కలేని ఇత్తులు యాన్నించి వొస్తయ్. పంట వొచ్చినప్పుడే అన్ని గట్టి గింజలు పక్కకు తీసింది కమలమ్మ. అంతంత మాత్రం గింజలు. పొద్దుగల్ల... ఒకోసారి మాపటీలు రొట్టెలకే వాడుతుంట్రి.

భర్త రొట్టెలు నమిలి నమిలి తింటుంటె కమలమ్మ మనసు చివుక్కుమన్నది. ముప్పూట తెల్లబియ్యం అన్నంతినే రాత లేదాయె గదా అనుకుంది. అయినా పొలం లేనోడికి బియ్యం యాన్నించి వొస్తయ్. కొనుక్కొని తినే రాతలా? అప్పుడో ఇప్పుడో ఆ సర్కారోడు ముక్కిపోయిన కోపన బియ్యం ఇయ్యబటికి ఇంట్లె తెల్ల బియ్యం అన్నం. లేకుంటె ముప్పూట గట్కేకాదు. గొడ్లకు పెట్టే బియ్యానికి కూడ ఆ డీలరు ముండా కొడుకు మూడు చెరువుల నీల్లు తాపిస్తుండె. దినాం ఆ గట్క తినలేకనే రొట్టెలు చేస్తుంటి. అదీ అవడాల పిల్లలు రమ ఉమ ఉండబట్కి సరిపాయె. లేకపోతె తను చేసేదా అంత ఓపిగ్గా ఆ రొట్టెలు అనుకుంది.

'అయ్యో మర్సిపోయిన. ఓ రొండు పిడికిల్ల గోగిత్తులు, ఓ పిడికెడన్ని దోసిత్తులున్నయ్' అన్నది కమలమ్మ.

నారాయణ మొకంలో సంబూరమనేది లేదు. గుండు చెంబుతో రొండు బుక్కల నీల్లు తాగిండు. రుమాలు గుడ్డతోని మూతి తూడ్సుకొని అట్టనే ఎన్కరోకు మొగురం దాపుకు జారగిలబడ్డడు.

అప్పటికి పేగు సల్లబడ్డా నారాయణ మనసు మనసులలేదు. ఎవుసాయం తల్సుకుంటెనే గుండెదడబుడుతుంది. నలువైయేండ్ల వొయిసు. పది పన్నేండేండ్ల పిలగాని సంది యవుసాయంలకొెంగిండు. శిడం తీరికలేదు దమ్మిడి ఆందాన్ లేదు. ఇంకో పని చేద్దామంటె ఎటు బోతడు. ముగ్గురు పిల్లలు. మొగపిలగాడు పోయినేడే పదయిపోయి నల్లగొండ కాలేజీల శెరీకయిండు. ఆడు సదువుకొని ఆని తోవ ఆడుసూసుకుంటడేమో అంటె అది వొట్టిదేనాయే. ఏమయ్యిందో ఏంపాడో ఎవుసాయంల ఆసరైత నాయినా అని సదువు వొదిలిపెట్టిండు. కాలం సూడబోతె కంటిమీద కునుకు పడతలేదాయె.

'ఏందయా ఒక్కసారె ఏదో మనాదిల బడ్డట్టు...' కమలమ్మ మాటకు నారాయణ తేరుకొని సక్కగ కూసుండు.

'అయిటి శినుకుకోసం ఎదరుసూసి ఎదురుసూసి కండ్లు కాయలు కాస్తుండె. చినుకు కోసం ఎదురు సూసుడంటె ఒంటె పెదవుల కోసం నక్క ఎదురు సూసినట్టే నాయె. సొంతం అదును తప్పినంక ఓ తెప్పపడె. ఈ పుణ్యాత్ముల కాలంల ఆ శినుకులు కూడ గగనమే. భూమి మీద చెమట దీసుడు తప్ప బువ్వ దారి ఎర్గనోల్లం.'

నారాయణ లేసి గోడవారకానిచ్చిన నులకమంచాన్ని వాల్సిండు. పై గుడ్డతోని నుల్కమీద రొండు దెబ్బలు జాడిచ్చి ఏసి కూలబడ్డడు.

కమలమ్మ ఇంకోమాటరాక కూసుంది. పడ్డా పడకున్నా శినుకును నమ్ము కోవల్సిందే గదా అనుకుంది.

నారాయణ కమలమ్మోల్లకు నాలుగెకరాల ఎర్రశల్క ఉంది. ఇంతో అంతో సత్తువగల్ల నేలే. ఎటొచ్చి వానలుపడక, పంటలు పండకనే గోస. అంతకు ముందు సొంతం సద్దలు జొన్నలేస్తోల్లు. నాలుగైదేండ్ల బట్టి శెనక్కాయలేస్తుండ్రు. అది యాడాది రొండేండ్లు అక్కరొచ్చినా ఆ తర్వాత అప్పులపాలుజేస్తుంది. తీర కాయపీకే యాల్లకు శినుకు బడక పోయినేడు నానా తిప్పలు పడ్డరు. పైన శెనగ చెట్లు ఎండి రాలిపోయే యాల్లొచ్చింది. ఎట్ట వొదిలిపెడుదుండ్రా దేవుడా ఆరుగాలం కష్టమని ఇంటిల్లాదు బిందెలు నెత్తినపెట్టుకొని బొర్రెంకయ్య బోరునీల్లు మోసిండ్రు. సాన్పి సల్లినట్టు సల్లి శేతులన్ని బొగ్గలు రాంగ పీకి ఊపిరిపీల్చుకుండ్రు.

ఆ నీల్లు మాత్రం బొర్రెంకయ్య ఉత్తపున్నాని కిచ్చిండా, కాల్లు జేతులు పట్టుకున్నంత పనిజేస్తే తల్కాయ ఊపిండు. 'పీనిగమీద బొంగులేర్కతినే ముండాకొడుకు' అని కమలమ్మ అంటున్నా ఆ మాత్రమన్న ఆసరైతుండు సప్పుడు జేయకు. అని

నాలుగు బస్తాల శనక్కాయ ఇస్తందుకు వొప్పుకుండు నారాయణ.

'కోంటాయిన దగ్గెర ఇత్తనకాయ మాట్లాడిన. దబ దబ రొండు దినాలల్ల వొల్సి పెట్టుకుందాం' అన్నడు నారాయణ.

'మల్ల శెనిక్కాయ యేద్దామానయ్య' కమలమ్మ పొడుగ్గా గాలొదిలింది.

తలిదండ్రి మాట్లాడుకుంటుంటె శీను వొచ్చిండు. పొద్దుగల్ల పండ్లపుల్లేసుకొని పోయినోడు యాడతిరిగిండో ఏమో ఈ యాల్లకొచ్చిండు. ఆ మాట తల్లి అడగ బోయింది. కాని ఇత్తనాల ఆలోచనపడి మల్ల ఎందుకులే అని ఊకుంది.

శనిక్కాయ అన్నమాట ఇనబడ్డట్టుంది శీనుకు. 'ఏంది నాయనా. మల్ల శెని క్కాయలేస్తవా ఏంది! అన్నడు. ఆ మాట వొచ్చిన దిక్కు చూసిండు నారాయణ. కొడుకు అప్పుడే వొచ్చి ఎదురుంగ నిలబడ్డడు.

ఈడు సదువుకొని ఏ సర్కారు కొలువో సంపాయిస్తడనుకుంటి. ఈని వాలకం చూస్తే ఎవుసాయంలనే పడెటట్టుంది. నొస్ట అదే రాసిపెట్టిందేమో అని మల్ల నిట్టూ ర్సిండు నారాయణ.

సొంతం పీక్కపోయిన చెంపలు, కండ్లు. జుట్టు పల్సబడి నూనెగీనె లేక అడ్డ గోలిగుంది. బక్క పల్సని వొల్లు. కొటేరేసిన ముక్కు. వొంటిమీద అంగి గడకొ య్యకు తొడిగినట్టుగా వుంది. మోకాల్ల కాడికి దోపిన దోతి.

జేబుల బీడికోసం ఎతుకుతుండు నారాయణ.

తన తండ్రంత వొయిసున్నోలు... నల్లగొండల ఉజ్జోగాలు జేస్తోలు ఎట్లుంండ్రు. ఒక్కొక్కలి చెంపలు నిగనిగలాడ్తయ్. ఏ చీకు చింతలేనట్టు తిర్గుతుంటరు. పోలీసోల్లు ఎల్లగొట్టిందాక బార్లపొంటి తిర్గెటోల్లు తిర్గుతరు. అన్నన్ని పైసలు యాన్నించి వొస్తయో ఏమో. నాయిన ఇంత కష్టం చేస్తున్నా వొంటిమీద పావుశేరు కండలేకుండ ఎందు కయ్యిండో అనుకుండు శీను.

'ఏంది నాయినా శెనిక్కాయ అంటున్నవ్' మల్లా అడిగిండు శీను.

'శినుకు బడ్డదిగా కొడకా. ఇత్తనాల గురించి మాట్లాడుతుండు మీనాయిన' చెప్పింది కమలమ్మ. గువ్వ పిల్లోలిగున్న తల్లి దిక్కుచూసిండు శీను. శెనగ శేను ఏస్తే ఎన్ని బాధలో ఊల్లోల్లు మాట్టాడుకుంటుంటె ఇన్న మాటలు యాదికొచ్చినయ్. రొండేండ్ల సంది ఊరు పత్తి దిక్కుమల్లింది. ఎట్టయినా ఈ ఏడు పత్తే ఎయ్యాలె అన్న తన ఆలోచనను తండ్రికి చెప్పాలనుకుండు. ఎకరం శెల్కున్న మంగలి కోటి పత్తేస్తే పోయినేడు మూటగట్టింది యాదికొచ్చింది.

'ఏంది నాయినా నువ్వు. ఊరంత పత్తి తప్ప మరో ఇత్తు ముట్టుకుంటలేరు. కిస్టావలోల్లు వొచ్చి పత్తేసుడు మొదలు పెట్టినంక ఊల్లె ఇంకో పంటేస్తుండ్రా. ఒక్కొక్కలు

ఎంతెంత పంట తీస్తుంగ్రు. నువ్వు సూస్తలేవా? అన్ని ఎర్కుండి మల్ల శెనిక్కాయంటవేందే' అన్నడు శీను.

కొడుకు పత్తీ పత్తీ అని కలవరించినట్టు మాట్లాడుతుంటె నారాయణ నోరు తెర్సిండు. 'బానే వుందిగని ఇత్తనాలు, పెట్టుబల్లు మనమేడ బెద్తంకొడకా. ఆ యిత్తనాలు కూడ యాడదొర్కుతయో ఏమో. మనకు ఎర్కలేదాయే' మెత్త బడ్డట్టుగా అన్నడు.

'నువు ఊ అను నాయినా. మిగతాది నేను చూసుకుంట' అన్నడు శీను.

'ఎర్కలేనోనివి నీకెందుకు కొడకా'

శీను లేసి తండ్రి ఎదురుంగ నిలబడ్డడు.

'నాయినా ఇత్తనాల గురించి ఫికర్‌బెట్టుకోకు. ఎంకటేస్పరావు, అప్పారావు.. అదే కిష్టావలోల్లు నాయినా. అదో యిదో పదిపన్నెండెకరాలు గుత్తకు తీసుకుండ్రుగా. రొండేండ్ల సంది ఆల్లు పత్తే ఏస్తుండ్రి. నేను పొద్దున కల్సినప్పుడు అప్పారావుని అడిగిన. ఆల్లు సీడు గింజలకు పోతరంట. మనకు తెమ్మంటె తెస్తరంట' శీను గడగడ చెప్పిండు.

ఎంకటేస్పరావు, అప్పారావు గుంటూరు పక్కన ఊరోల్లంట. వొచ్చి గుత్తకు పట్టి పత్తేస్తుండ్రు. ఆల్లను చూసి ఊరంత పత్తికి మరిగిండ్రు. సీడు గింజలు కూడ ఆల్లే తెస్తుండ్రంట. ఊల్లె పత్తేసెటోల్లకు నష్టమైతె రాలేదు. శెనిక్కాయ కంటె నయమేనయా అని బంటాయిన అన్నడు కూడ మొన్న తనతో.

నారాయణకు పెట్టుబల్లు యాదికొచ్చినయ్.

'పురుగుల మందు మన్ను మశానం మనతోని అయితాది కొడకా' అన్నడు.

నారాయణకు ధైర్యం సరిపోతలేదు. అందునా కిటుకు ఎర్గని పంట. ఏ సైమాన ఏ మందులు వాడాల్నో కూడా తెల్వదు.

'అంతా ఆ కిష్టోల్లు చెపుతరు నాయినా. పురుగు మందులు కూడ ఉద్దెర ఇప్పిస్తరంట. మన రాములు కొడుకు సైదులు.. అదే ఫైనాన్సు పెట్టినాయిన. పురుగుల మందు దుకాణం పెడుతుండంట. ఈ ఏడు సొంతం సైదులే ఉద్దెరకు ఇస్తడంట. అప్పారావోల్లకు కూడ ఆయినే ఇస్తడంట?

శీను ఊల్లె తెల్సిన సంగతులన్ని తండ్రికి వూసగుచ్చినట్టు చెప్పిండు.

కొడుకు అంతయిదిగా చెపుతుంటె నారాయణకు బానే అనిపించింది. శెనగశేను ఏశి ఏశికూడ సారం గుంజినట్టుంది నేల. కాస్త పంట మారిస్తే నన్న బాగుంటది అనుకుండు. ఊరంత యేసిండ్రు. బానే ఉండ్రు. తనకు మాత్రం ఏమైతది. పెట్టుబల్లకు శీనుగాడు ఉపాయం చెప్పె అనుకుండు.

కాదనడమెందుకనుకొని 'సరేలేరా శీను. ఓ రొండెకరాలు ఏద్దాం 'అదేందో ఆ అప్పారావును ఓసారి కనుక్కో' అన్నడు.

శీనుకు సంబూరమయ్యింది. తన తండ్రి ఇంత కష్టపడి పనిచేస్తుండు. యవుసాయం...కష్టాలు చూసుకుంట తనేడ సదువుకుంటడు. మనసేడ నిమ్మలం గుంటది. నాయినకు ఆసర కావాలె. పత్తిపంట ఏసి నాలుగు రాల్లు సంపాయిం చాలె. దాపులేక పోతె నాయిన ఆయింత గుండెబలిగినట్లయితడు. నా కొడుకు కష్టంతోనైనా ఇద్దరు బిడ్డల పెండ్లిజేస్త అని నాయిన అనుకోవాలె. అమ్మకు కూడ పాణం నిమ్మలపడ్తది అనుకుండు శీను.

బీడి ఎలిగించి దమ్ముగుంజిండు నారాయణ తృప్తిగా. కొడుకు ఉషారును చూసి సంబూరపడుకుంట కమలమ్మ లేసింది. ఈ సంసారాన్ని నిలబెట్టినా పడగొట్టినా నా కొడుకే. ఆడు ఈ అమ్మ పేరు నిలబెట్టకపోతాడు అనుకుంది.

శీను జాలాట్లెకల్ల బోయి కాల్లు జేతులు కడుక్కొని వొచ్చిండు.

'ఇగో నాయిన. ఈ సద్దరొట్టెలు నవులు' అని కొడుక్కో రొండిచ్చి తనూ రొట్టెలు పట్టుకుని కూసుంది కమలమ్మ.

✡ ✡ ✡

పొద్దు నడినెత్తికెక్కింది. పైన మబ్బుతెప్పలు ఉర్కులబెడుతున్నయ్. అంతల్లనే చీకటి కమ్మినట్టయ్ వానపడ్తదా అనిపిస్తుంది. జర్రసేపటికే ఎండ దెబ్బతీస్తుంది. వానకాలమంటెట్టు లేదు. ఎండకాల మంటెట్టు లేదు. నారాయణ ఉడ్కపోతకు అంగి ఇడిసేసి తువ్వాలతో అటిటు ఊపుకుంటుండు. పై మొకాన తల్కాయ ఎత్తేసరికి ఆరెగట్ట కనపడ్డది. దూలానికి ఏలాడేసిండు. కిందేస్తే తొక్కుల్ల పడ్తదని. ఎల్కలు ఉంచెనా పాడుజేసేనా సూసుకుందామని లేసి ఆరెగట్ట కిందికి దించిండు. పలుపులు పగ్గాలు ఓసారి నేలకు కొట్టి ఇప్పిచూసుకుండు. బానే ఉన్నయ్.

ఆంద్రనే సొంతం పాతబడ్డది. ఆ ఈ దున్నే దున్నుడుకు పనిచేస్తదిలే అనుకుండు. పురి ఊడిన పగ్గాన్ని సరి చేసిండు. మల్ల సుట్టి అటు పక్కన పెట్టుకుండు

వాకిట్ల గోడ నీడకు కూసున్న శీను లేసి 'నాయినా అప్పారావు పోతుండు. పిల్వనా' అన్నడు.

నారాయణకు పత్తి గురించి తెలుసుకోవాలనిపించింది. 'ఏది ఇటు పిలువు ఆ పత్తి సంగతి జర మాట్లాడదాం' అన్నడు.

'అప్పారావో !నాయిన పిలుస్తుండు. జర్రవొచ్చి పోరాదు' కేకేసిండు శీను.

నారాయణ లేసి మంచంమీద కూసుండు.

అప్పారావు పొరసుట్ట గుప్పుగుప్పున గుంజుకుంట ఇంట్ల కొచ్చిండు. ఇంత నూనెపెట్టి పాపెడ తీసి దువ్విన జుట్టు. ఉజ్యోగానికి పోయే నల్లగొండోల్లు గీసుకున్నట్టు దినాం గడ్డంగీస్తట్టుంది. రోజోలిగనే చెప్పులు నున్నగ మెరిసిపో తున్నయ్. భుజంమీద

తేటగ మడతపెట్టిన కండువ. తెల్లలుంగి. దానికి నాలుగేళ్ల మందం అంచు. శింగులు తొక్కుకుంట నడుస్తడు.

'దా అప్పారావు కూసో' నారాయణ మంచంల వో పక్కకు జరిగిండు. కూసొమ్మన్నట్టుగా చెయ్యి సూపిచ్చిండు.

అప్పారావు మంచం మీద కూసుండు. సుట్ట పొగ వొదుల్తనేఉండు. కాలుమీద కాలేసుకొని అడ్డలుంగి సదురుకుండు.

'ఏంటి బాగున్నారా నారాయణ గారూ' అప్పారావు పలకరింపుగా నవ్విండు.

'ఆఁ ఏం బాగయా సచ్చినట్టు లేదు బతికినట్టులేదు' ఊపిరి పొడుగ్గా తీసిండు నారాయణ.

అప్పారావు విలాసంగా కాలూపుతుండు.

'ఏంటీ మీ అబ్బాయి శీనా పిలిచాడు. మీరు పిలవమన్నారేంటీ' అన్నడు.

'ఆ ఆ మావోడు నువ్వీన్నుంచి పోతున్నవంటె నేనే పిలువమన్న. ఏంలేదూ ఆ పత్తి పంట సంగతి జర చెప్తవేమోనని. మా వోడు ఒకటే పత్తీ పత్తీ అంటుండు. నేనేమో ఎన్కముందాడుతున్న?

నారాయణ అప్పారావు మొకం దిక్కు చూసుకుంట అన్నడు.

'భయమెందుకండీ పత్తి పంట వేయడానికి. అది తెల్ల బంగారం. మా గుంటూరు సైడు చూడండి. అయితె వరి లేకుంటె పత్తి. ఏం లాభం లేకుంటె భార్య పిల్లల వొదిలి పెట్టి ఇంత దూరం వస్తామండీ. మీరేం ఆలోచించకండీ. ఎప్పుడేం చేయాలో నేను చెపుతగదా' అప్పారావు భరోసా ఇచ్చిండు.

'అయ్యేంటియి.. సీడుగింజలంట. మరి తెప్పిచ్చి జరసాయం జేయరాదు' నారాయణ అన్నడు. అప్పారావు నవ్విండు.

'భలేవారండీ. అదేమన్న భాగ్యమానండీ. గుంటూరులో మంచి సీడు గింజలు దొరుకుతాయండీ. రేపో మాపో వెళతానండీ.ఈ వూల్లె కూడ చానామంది అడుగుతున్నారండీ. మీరు కూడ డబ్బులిచ్చినారంటె తెచ్చిపెడ్తనండీ' అన్నడు.

'సరే పోయేటప్పుడు చెప్పు' అన్నడు నారాయణ.

'మరి నేను వెళ్లొస్తానండీ. ఆ ఫైనాన్సు సైదులు ఇంటికొచ్చాడని తెలిస్తే కలిసొద్దామని వెళుతున్నానండీ' అని లేసిండు అప్పారావు.

'సరే నీ మాట ధైర్నంతోనే యేస్తమరి. సైమానికి మాట సాయంజేయి. ఎర్క లేనోల్లం ముస్గుతం మల్ల' అన్నడు నారాయణ.

'ఏం శీనా పత్తిపంట ఏయించేందుకు మీనాన్నను ఒప్పించినావే' అను కుంట అప్పారావు ఎల్లిపోయిండు.

End of Preview.

Rest of the book can be read @

http://kinige.com/book/Devunirajyam

* * *